

STAR

Ahmet KEKEÇ

Saldırı başkalarına yönelince sıırıyorsun!

Kınayalım mı? **Kemal Kılıçdaroğlu**'nun şehit cenazesinde uğradığı saldırıyı **“yüksek sesle”**kınayalım mı?

Kınaması gerekenler, kınadı...

Cumhurbaşkanı **Erdoğan** başta olmak üzere, **“hükümet etmekle”** sorumlu bütün yöneticiler, bütün sivil toplum kuruluşları, bütün odalar, neredeyse yetkili yetkisiz bütün zevat saldırıyı **“yüksek sesle”** kınadı.

Kınamak, saldırıyı (saldırıdan doğan zararı) hafifletmiyor elbette...

Kınayarak, saldırganın **“mesajına”** karşı çıkıyorsunuz.

O mesajın arkasındaki siyaseti paylaşmadığınızı söylemiş oluyorsunuz.

Bu nedenle değerli...

Dolayısıyla, Kemal Kılıçdaroğlu'nun gönüllü rahat olsun; uğradığı saldırı bütün muarızlarını **“samimiyetle”** üzmüştür.

Peki, neden **“Kılıçdaroğlu'nun şehit cenazesinde uğradığı saldırıyı yüksek sesle kınayalım mı?”** diye sorma gereği duydum?

Neden bu durumu **“pazarlığa”** çıkardım?

Şu yüzden:

Dönemin Başbakan Yardımcısı **Bekir Bozdağ**, 2013'te, **“Hacı Bektaş-ı Veli'yi anma”** törenlerinde **Hüseyin Satı** isimli bir şahsın saldırısına uğradı.

Kemal Kılıçdaroğlu da o törenlerdeydi...

Konuşma yapmak için kürsüye geldi ve Türkiye'de büyük infial uyandırmış o olayla ilgili tek laf etmedi. Yani, Bekir Bozdağ'ın uğradığı saldırıya değinmedi. Bilakis, saldırganın (o saldırıyı bir tür intikam aracı olarak görenlerin) gazını alacak **“çirkin ötesi”** bir konuşma yaptı...

Konuşurken **“sırıtmayı”** ihmal etmedi tabii...

Bitti mi?

Başbakan Yardımcısı'na saldırmayı **“doğal hak”** sayanların temsilcisi **CHP**'li **Umut Orandaha** da ileri gitti. Saldırgan Hüseyin Satı'yı alnından öperek teselli etti.

Evet, teselli etti...

Şimdi bir kez daha

soralım: **“Kılıçdaroğlu'nun şehit cenazesinde uğradığı saldırıyı yüksek sesle kınayalım mı?”**

Ben kendi görüşümü dile getireceğim:

Kınayalım...

Hem de hiçbir **“mazeret cümlesinin”** arkasına sığınmadan kınayalım.

Saldırıya uğrayan tek kişi Kemal Kılıçdaroğlu ve Bekir Bozdağ değil... Dönemin Enerji bakanı **Taner Yıldız** da, Kayseri'deki şehit cenazesinde saldırıya uğramış, burnu kırılmıştı.

Sözcü gazetesinin başlığını

hatırlıyoruz: **“Yumruk terapisi...”**

Hiçbir Kılıçdaroğlu ahfadı, çıkıp, **“Bu nasıl başlık, bu nasıl habercilik? Bu yaptığımız düpedüz nefret**

suçudur” dememişti. Bilakis, Sözcü'nün o **“rezilce”** başlığına sahip çıkmıştı.

Peki, aynı Sözcü'nün **“tokatçı”** yazarı **Yılmaz Özdil**?

Özdil de, **HDP**'li **Ahmet Türk**'e atılan yumruğu **“güzelleyen”** utanç verici bir yazı yazmıştı.

Bir tepki, bir kınama?

Hak getire...

Kemal Kılıçdaroğlu, bu **“nefret suç”** karşısında, yine, mutlu bir sepet gibi sırtmıştı...

Faşistler (ki, bunlar çoğunlukla **CHP**'liler ve **Yılmaz Özdil**'in 2.500 liraya kitap sattığı **Kemalist**'lerdi) **“oh olsun”** demişlerdi.

Konu **Basın Konseyi**'ne intikal etmişti.

Bugün **Ekrem İmamoğlu**'nun **“hukuk işleri bürosu”** gibi çalışan **Basın Konseyi** ne karar vermişti, biliyor musunuz? **“Yılmaz Özdil**'in yazısı, **basın özgürlüğü sınırları içindedir.”**

Bunları bilin de, Kılıçdaroğlu'na yapılan saldırıyı öyle kınayın!

STAR

Fadime ÖZKAN

Acı da şehit ailesine, tahammül de, öyle mi?

19 Nisan günü Irak sınırında terör örgütü **PKK**'ya yönelik yapılan askeri operasyonda dört evladımız şehit düştü. **Erhan Çiyapul, Murat Şahin, Şevket Çetin ve Yener Kırıkçı.**

Üstünden dört gün geçti. Ne evlerine düşen ateş söndü, ne bizler bu ülke için can feda eden dört gencimize yaraşır şekilde tutabildik yasımızı.

Anne babalarının kıymetlisi, nişanlıların sevdiceği bayrağa sarılmış, ebediyete uğurlanıyor ama bir bakıyorsunuz; böyle büyük bir acı ve kayıp dekora dönüştürülmüş. Şehit ve yakınları ikincilleştirilmiş. Bambaşka işler, küçük pespayelikler birbirini izliyor, politik fırsatçılar sahneye fırlıyor falan. Yazıklar olsun.

Dün İçişleri Bakanı **Süleyman Soylu** ve **CHP** adına Grup Başkanvekili **Engin Özkoç** birer açıklama yaptı. Saldırıyı kimlerin yaptığı ve Kılıçdaroğlu'nun güvenliğinin yeterince sağlanıp sağlanmadığı konusunda iki açıklama arasında büyük farklar ve boşluklar var.

İçişleri Bakanı Kılıçdaroğlu'nun cenazeye katılacağına ilgili birimlere aktarılmadığını söylüyor, Özkoç aksini. Soylu, saldıranların şehidin yakınları ve köylüleri olduğunu, dışarıdan kimsenin gelmediğini söylüyor, Özkoç tersini. Soylu, CHP'nin HDP ile ittifakının bir sonucu olduğunu mealen vurguluyor, Özkoç Bakan'ın ve Vali'nin istifa etmesi gerektiğini.

Yazı yazılırken beş kişi gözaltına alınmış, fiziki müdahalede bulunan 11 kişinin daha kimliği tespit edilmişti. **Cumhurbaşkanı Erdoğan**'ın sosyal medya hesabından yapılan açıklamada da olayın tüm boyutlarıyla soruşturulduğu, şiddetin tasvip edilemeyeceği, şiddetin ve terörün her türüne karşı olunduğu vurgulanıyor ve **“Kimsenin Türkiye'nin huzur iklimine zarar vermesine müsaade etmeyiz”** deniyordu.

Saldırıyı tasvip eden olmadı zaten. Her cenahtan kınama geldi.

Lakin AK Partililer saldırıya uğradığında bu böyle olmamıştı. Bekir Bozdağ'a, Taner Yıldız'a –AK Parti iktidarında!- saldırıldığında yazık ki muhalefetten kınayanların sayısı pek azdı. CHP genel başkan yardımcısı Umut Oran mesela, saldırganın yanağını okşayıp terini silmiş, adli süreç boyu refakat etmişti. CHP medyasının **“yumruk terapisi”**,

“demokratik tepki”, “yumrukla ayar” gibi utançları hala arşivlerdedir.

Ama CHP bu ahlaksızlığı yaptı, diye aynı yanlışta düşülmez, düşülmemelidir.

Bu ne ahlakidir, ne gerekli. Tercih her zaman hukuk ve ülke huzurundan yana olmalı. Devlet her tür önlemi almalı, gereğini yapmalı.

Nokta.

Peki ya siyasetçilerin ayağı ne zaman yere basacak? Yaşadığımız bunca olay uzay boşluğunda mı geçiyor ki her şeyden, tüm yüklerinden, geçmişlerinden, sözlerinden eylemlerinden azade şekilde istedikleri yerde arzu ettikleri gibi olsun her şey? **Halkın nabzını doğru tutmak, duygusu, tepkisini, talebini doğru anlamak değil midir siyaset?**

Kemal Kılıçdaroğlu kendisini ulusalcı, devletçi, vatansever, asker sever o eski CHP'nin genel başkanı mı sanıyor acaba? CHP'nin HDP melezi bir parti olduğunun farkında mı değil yoksa HDP ile yaptığı alış verişin halk tarafından görülmediğini mi sanıyor?

Beka kaygısını alaya aldığı, YPG'yi akladığını, yakın ekibinin şehitlerle ve ezanla dalga geçtiğini mi unutuyor? **Daha bir ay önce, partneri Sezai Temelli'nin polis katili bir PKK'lının mezarını ziyaret ettiğini mi bilmiyor?**

CHP bunlar üzerinden de bir çıkarım yapamıyorsa siyaset bilmiyor demektir.

Şiddeti tamamen dışarıda tutarak soruyorum: Allah aşkına! Gözünün nurunu kaybetmiş, acıdan bağı yanmış insanları hem anlamayıp hem de teröre müsamaha kamburuyla gittiği şehit cenazesinde o insanları kendisine tahammül etmeye zorlamak da bir tür zorbalık değil midir?

Şehit ailesi hem acısına yanacak, hem “**yeter ki vatan sağ olsun**” diyecek, hem evladının katillerine çıkış yolu gösterenlere tahammül edecek... Bu yük çok büyük!

Devlet devletliğini yapsın, bir zahmet CHP de aynaya baksın! Bakalım yansımada başka kimler var.

SABAH
Salih TUNA

Zincir sesleri

Türkiye **S - 400** hava savunma sistemiyle birlikte "**dünyada belirlenen yerini**" değiştirmenin eşiğindedir.

Kuruluş ve **kurtuluş** kadar tarihi bir eşiktir bu!

"**Vatan savunması**" için bu eşiği geçmek, aks değiştirmek mecburiyetimiz var.

Rotamız belli: **İstiklal-i tam**, yani, tam bağımsız Türkiye.

Müstevlilerin operasyon çektiği ülke olmaktan tastamam kurtulduktan sonra

zaten o parti gelmiş bu parti gitmiş, önemi yok. AK Parti, CHP, MHP, Saadet, Vatan Partisi fark etmez. Zira, o vakit muhalefet de bizim iktidar da!

Tarihi olduğu kadar kritik bir eşik bu!

Ya tam bağımsızlığımızı kazanacağız ya da **gladyo** şekil değiştirip tekrar geri dönecek.

Gladyo hangi şekle girerse girsin bu saatten sonra kimse yutmaz demeyin.

Öyle kamufraj kullanırlar, sinsileri öyle devreye sokarlar ve her değeri öyle

kullanırlar ki zokayı yutarsınız da haberiniz olmaz.

Tıpkı "**marangoz yargı imamlarından**" alınan direktiflerle sözde "adalet" dağıtan FETÖ yargısını, "**hukukun üstünlüğü**" veya "yargı bağımsızlığı" şeklinde yutturdukları gibi.

Veya...

FETÖ'nün 15 Temmuz'daki "**Yurtta Sulh Konseyi**" adlı cuntasının şu

lakırdılarla yutturmaya çalıştığı gibi: "Türk Silahlı Kuvvetleri, anayasal düzenin, demokrasinin, insani hak ve özgürlüklerinin tekrar temin ve tesis, ülkede hukukun üstünlüğünün yeniden hakim kılınması, bozulan asayiş düzeninin tekrar sağlanması maksadıyla ülke yönetimine bütünüyle el koymuştur (...) yüce Atatürk'ün önderliğinde milletimizin olağanüstü fedakarlıklarla kurduğu TSK 'Yurtta sulh, cihanda sulh' ilkesinden hareketle hukuk

devleti önündeki fiili engelleri ortadan kaldırmak, yolsuzluğu engellemek, terörizm ve terörün her türlüyle mücadele etmek..."

Şayet başarsaydılar, hiç kuşkunuz olmasın, yutturacaklardı.

Şuncağızı unutmayalım: Gladyonun geri dönmesi demek tekrar zincire vurulmak demektir.

Bu illaki taşeronlar / hainler eliyle olmaz. Kimi zaman gaflet ve dalaletle malul "iyi niyetli" hamakat erbabıyla da zincirler sağlamlaştırılır.

Mahir Kaynak 22 Aralık 2013'te şunu demişti. "Türkiye'nin kuruluşu bir başarıdır ama buna karşılık bir bedel ödüyoruz. Bu bedel dünyada belirlenen yerimizi değiştirmemek ve bağımlı bir güç olmaya devam etmektir. Bu zincirleri kırmak isteyen her iktidar cezalandırılmıştır. Bu cezayı uygulayanlar, yani geçmişteki darbeciler hiçbir şekilde ülkeye zarar vermek için bunu yaptı denemez. Onlar ülkeyi kurtarmak istediklerini sanırken bağlı olduğumuz zinciri tamir ettiler ve biz büyük güçlere yönetildik..."

Zincir tamirine örnek isterseniz...

27 Mayıs 1960 sabahı radyolardan, "NATO'ya bağlıyız, CENTO'ya bağlıyız..." şeklinde müstevlilere adeta teminat verilmişti.

Kenan Evren'in 12 Eylül darbesi de sadece NATO'ya biati tazelemekle kalmamıştı;

fazladan, **Yunanistan**'ın da NATO'ya dönmesini sağlamıştı.

FETÖ de 15 Temmuz'da Türkiye'yi sonuç itibarıyla aynı kapiya zincirlemek istedi. Bu aziz millet çıplak elleriyle bu zincirleri parçaladı.

Bunun bedelinin o gece katledilen kardeşlerimizden ibaret olduğunu sanıyorsanız felaket yanıyorsunuz demektir.

Bedel ödemeye devam ediyorlar, devam edeceklerdir.

Hep söylüyorum, tekrar edeyim: Saldırı topyekûndür, direniş de topyekûn olmak zorundadır.

SABAH

Mahmut ÖVÜR

Kılıçdaroğlu'na saldırı

Öncelikle CHP Genel

Başkanı **Kemal Kılıçdaroğlu**'na yapılan saldırıyı kınıyor, geçmiş olsun diyorum.

Türkiye önemli bir seçimi büyük oranda sorunsuz geride bırakırken, ne yazık ki hemen ardından çirkin bir saldırıyla herkesi ürküten bir tablo ortaya çıktı.

O tablo ürküttü çünkü bugün içinde yaşadığımız siyasi kamplaşma, sadece siyasilerin veya medya mensuplarının yanlış yaklaşımları üzerinden şekillenmiyor.

Pusuda bekleyen çok sayıda kirli odak ve

küresel güç var.

O güçlerin kirli hesaplarıyla bizim yanlışlarımız buluştuğunda tuzığa düşülmüş olur. Bu noktada kimin iktidar kimin muhalefet olmasının da bir anlamı yok. Geçmişte bunun onlarca örneğini gördük. Bütün siyasi iktidarlar, basitçe çare bulunacak çözümleri üretmek yerine önlerine sunulan sağsol çatışması, laik-anti laik, Alevi- Sünni veya Türk-Kürt gerilimiyle uğraşıp durdu. Sonu da hep darbelerle bitti. Dün bu hassasiyetler kullanılarak bu ülke kontrol altında tutuluyordu.

Geriye dönüp bakıldığında bütün siyasi cinayetlerden,

Kahramanmaraş, Çorum veya 90'lardaki Madımak katliamına ya da birbiri ardına öldürülen komutanlara kadar hepsinde, devletin ve siyasetin kılcal damarlarına sızmış Gladyo'nun izi vardı.

Gladyo, aydınların, siyasetçilerin kısır iç çekişmesinden yararlanıyor, kanlı cinayetleri devreye sokarak darbelerin önünü açıyordu.

Peki bugün Gladyo'nun ne yaptığını, neye hazırlandığını biliyor muyuz?

Sadece son 6 yılda inanılmaz saldırılar ve 15 Temmuz gibi kanlı bir darbe ve işgal girişimi yaşadık. Ama darbelerle sonuç alınamayacağını onlar da gördü. Şimdi bambaşka bir proje peşindeler.

Bir yandan ekonomik kuşatma, Fırat'ın doğusu, S-400 ve Doğu Akdeniz üzerinden

Türkiye sıkıştırılıyor öte yandan içeride birbiriyle kanlı bıçaklı olanların bir araya gelmesi sağlanıyor.

Artık derin kapışma hesabı, sol marjinal, Alevi, dindar veya Kürt ayrılıkçılığı üzerinden değil, **ana siyasi akımların karşı karşıya getirilmesi üzerinden** yapılıyor.

Bugün bu noktaya gelindiği izlenimi var. Bu tehlikeyi özellikle iktidar ve muhalefetin görmesi gerekiyor ve bir ders çıkartmalı. Bu tür toplumsal olaylardan sonra en kolay söylenen ve içi boş bırakılan şey de bu **"dersçıkartmak"** meselesi.

Peki gerçekten bu tür olaylardan sonra veya içinden geçtiğimiz süreçte ders çıkartan oldu mu?

Sadece son olayla ilgili değil, seçim sonrası sürece ilişkin ders çıkartma açısından en anlamlı çıkışı **Başkan Erdoğan** yaptı:

Şu sözü önemliydi: **"Dönem kızgın demiri soğutma, musafahaşma, kucaklaşma, birlik ve**

beraberliğimizi yeniden perçinleme dönemidir." O konuşmada şunun da

altını çizdi: **"İçinde bulunulan hassas dönemde**

siyasetçilerin sorumluluk duygusuyla hareket etmesi önemli."Artık, yeni bir

başlangıç yapmak için eski defterleri karıştırmadan geleceğe bakmak gerekiyor.

Bu açıdan içinden geçtiğimiz süreçte üzerinde durulması gereken önemli

konu; **terör-siyaset ilişkisi**dir. Ne yazık ki bu konuda Türkiye'de kurallar işlemiyor ve siyasi hesaplar uğruna şiddet meşrulaştırılıyor.

Yaşadığımız en büyük gerilim de buradan kaynaklanıyor.

PKK ve FETÖ buradan güç alarak pervasızlaşıyor.

Bu aynı zamanda siyasetin makul bir noktada buluşmasının önündeki en büyük engeldir.

Bu başarıldığında çok şey halledilmiş olur.

İşte o zaman CHP Genel

Başkanı **Kemal Kılıçdaroğlu**'nun şu

sözleri çok daha etkili bir karşılık

bulur: "**Bana yapılan**

saldırı, Türkiye'nin birliğine

ve bütünlüğüne yapılmış

bir saldırdır"

SABAH

Hilal KAPLAN

Kimse bu soruyu sormayacak mı?

Yıl 2011. Başbakan olan Erdoğan, halkla buluşmak amacıyla Hopa'ya gidiyor.

Başbakan'ın bulunduğu otobüs, "Tek yol sokak, Tek yol devrim" yazılı pankartların asıldığı, Halkevleri'nin bulunduğu yerden taşlı sopalı güruhun saldırısına uğruyor. Bir polisimiz, başından aldığı darbeye yoğun bakıma kaldırılıyor.

CHP lideri Kılıçdaroğlu'nun

yorumu: "Rüzgâr eken,

fırtına biçer." Nefret dili, öyle mi?

Yıl 2013. Bekir Bozdağ, Başbakan

Yardımcısı sıfatıyla Uluslararası Hacı

Bektaş-ı Veli Anma Kültür ve Sanat

Etkinlikleri'ne katıldığı sırada yumruklu

saldırıya uğruyor. Saldırı sonrası kürsüye

çıkan **Kılıçdaroğlu**, bırakın kınamayı,

Bozdağ'a saldırıdan tek kelime dahi

bahsetmiyor.

Olay yerindeki CHP Genel Başkan

Yardımcısı Umut Oran,

saldırmanın yüzüne su dökerek,

yanaklarını okşuyor. Ardından

karakola da beraberinde eşlik ediyor.

Şu anki **CHP** İstanbul İl Başkanı ise attığı

tweet'te saldırıyla dalga geçiyor: "**Bozdağ'a**

yapılan saldırı dış mı, iç mi? Mihrak

açısından yani. Kınayacağım da kimi

kınayacağımı bileyim. Tutun Fas'a

kaçmasın bu arada." Nefret dili, öyle mi?

Yıl 2010. Enerji Bakanı Taner Yıldız,

Kayseri'de Şehit Yüzbaşı Levent

Çetinkaya'nın cenazesine katıldığı sırada

yumruklu saldırıya uğruyor. Burnu kırılan

Bakanı, Başbakan Erdoğan ziyaret ediyor.

Sözcü gazetesinin bu habere uygun gördüğü

başlık: **Yumruk terapisi.** Yani, "**Öl**

Recep" cümlesi geçen bulmacayı ilk

sayfadan veren gazete. Nefret dili, öyle mi?

Ve bugüne geliyoruz. "**Biz hapiste yatan**

PKK'lıya da gittik, DHKP-C'liye de

gittik" diyen ama YPG'ye terör örgütü demeyen, milletvekilleri YPG'lilerin cenazesine

giden Kılıçdaroğlu, PKK terörüne dört şehit verdiğimiz günün ertesi, şehit Yener Kırıkçı'nın cenazesine katılıyor. Üstelik öncesinde hiçbir güvenlik yetkilisine haber dahi verilmiyor. Maalesef sözlü tepki fiziki tepkiye dönüşüyor.

PKK sivil, asker, polis demeden kan döktüğünde "Şiddet nereden gelirse gelsin" ortayolcuları sazi eline alıyorlar. Nerdeyse şehit yakınlarını terörist ilan etmeye kadar işi vardiıyorlar. Nitekim Kılıçdaroğlu, yüzlerce insanımızı öldüren YPG'ye terör örgütü diyemeyen Kılıçdaroğlu, "Bunlar terörist, PKK'dan farkları yok" diyebiliyor!

Üstelik "Kürdistan'da AKP-MHP'ye kaybettireceğiz" diyen HDP liderleri Sezai Temelli ve "İstanbul ve Ankara'daki başarı Kürdistani partilerin rolü sebebiyledir" diyen Pervin Buldan'ı "geçmiş olsun" ziyaretinde ağırlıyor. Gencecik evlâdını toprağa verdiği gün Mustafa Kırıkçı, "Ben şehit babası olarak Kemâl'in buraya gelmesinden çok üzüntü duydum" dedi. Evlâdını toprağa veren bir babayı üzebilmek ne demektir? Kimse bu soruyu sormayacak mı?

Fay hatlarıyla bilerek oynuyorlar. Payımıza yine sağduyu, vakâr ve ağırbaşlılık kaldı. Oyuna gelmeyelim...

HÜRRİYET **Abdulkadir SELVİ**

Kılıçdaroğlu'nu daha büyük tehlike bekliyormuş

Biz Kılıçdaroğlu'na saldırıya odaklandık ama CHP Lideri, koruma amacıyla alındığı evde de büyük bir tehlike atlatmış. Bu sözlerimden evin içinde Kılıçdaroğlu'na yönelik olumsuz bir müdahale yaşandığı sonucu çıkarılmasın. Evin hanımı korkudan kapıyı açmak istememiş. Güçlkle ikna edilmiş.

Kılıçdaroğlu'nun ilk sıralarda rengi sararmış bir hali varmış. Evin hanımından bir bardak su istemiş. Daha sonra soğukkanlılık hâkim olmuş. Sohbet etmiş. Ev sahibi çay yapmış ama içmeye fırsatları olmamış. İlk başta evden zırhlı araçla çıkarılma teklifini kabul etmemiş. Ama aracına saldırı olunca zırhlı aracı kabul etmek zorunda kalmış. Evden çıktığı fark edilmesin diye **kamouflajlı** elbise ile çıkarılmak istenmiş. "Nasıl geldiysem öyle çıkarım" demiş. Bir buçuk saatlik süre zarfında evin önüne toplanan kalabalık dağıtılmayınca, ev sahipleri zaman zaman paniklemiş. "Evi yakacaklar" korkusuna kapılmışlar.

İşte benim evde daha büyük tehlike atlatılmış dediğim nokta buydu. “Yakın, evi yakın” diye kitleleri galeyana getirmeye çalışan bir kadın vardı. Kitle psikolojisini dikkate almak lazım. Allah korusun, o ev yakılabilirdi.

SALDIRI PLANLI MI?

Biz Kılıçdaroğlu’na odaklanıyoruz ama Meclis Başkanvekili Levent Gök’ün de saldırıdan nasıl kurtulduğunu gördünüz mü?

Bu tür süreçler adım adım başlar. Bir de bakmışsınız ki kendinizi karanlık bir dönemin içinde bulmuşsunuz.

O nedenle bu saldırı sadece Kılıçdaroğlu’nun şahsına yapılmış bir saldırı değil. Bu saldırıyı “Türkiye ittifakı”nı baltalamak isteyen “derin” bir yapının hamlesi olarak görüyorum.

İçişleri Bakanı Soylu’ya göre şehidin hısımlarının öfkesinden kaynaklı bir saldırı. Kılıçdaroğlu ise “Planlı bir saldırı. Açıkça linç yapacaklardı. Sopa dağıtan insanlar vardı” diyor. Saldırganlar aynı ifadeleri veriyorlar. Bireysel olarak hareket ettiklerini, şehit cenazesi nedeniyle galeyana geldiklerini söylüyorlar.

Ben burada büyük fotoğrafla ilgiliyim. “Bu devlet için kurşun atan da yiyen de kahramandır” denildi de ne oldu? Ülke adım adım 90’lı yılların cehennemine sürüklendi. Hrant Dink’in katili Ogün Samast yakalandığında Türk bayrağı ile fotoğraf çektiler de ne oldu?

Öyle bir anlayış var demiyorum. Allah’a şükür ki yok. Kimse onların sırtını sıvazlamıyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, “Kimsenin Türkiye’nin huzur iklimine zarar vermesine müsaade etmeyiz” diyerek tavır koydu.

MUHTARIN UYARISI

Kılıçdaroğlu daha büyük bir tehlike atlatmış dememin bir nedeni var.

Kılıçdaroğlu evde tutulurken, Akkuzulu Köyü Muhtarı Halil Kökmen, “Kemal Bey’i köyden çıkarmamız lazım. Kalabalıklar geliyor, Pursaklar’dan gelenler varmış” diyor. Tehlikenin büyüdüğü uyarısında bulunuyor. Kılıçdaroğlu’nun saldırıya uğradığı haberi birilerine ulaştırılmış olmalı ki saldırganlara destek vermek için birileri organize olup harekete geçmiş.

Kimi zaman saldırı organize olur, kimi zaman saldırıdan sonra organize olunur.

Bunun üzerine muhtar, eski Başbakan Yardımcısı ve AK Parti Ankara Milletvekili Emrullah İşler, Ankara Emniyet Müdürü Servet Avcı ve Özel Harekât Şube Müdürü Eraslan Er, Kapaklı köyü istikametinden bir çıkış planı yapıp Kılıçdaroğlu’nu tahliye ediyorlar. Tahliye sürecini yöneten isimlerden birisi de Emniyet Genel Müdürü Celal Uzunkaya...

Bu tür süreçler kırılma anıdır. Biz karanlık dönemlerin içine bir günde itilmedik. O nedenle bu sürecin yönetimi çok önemli.

Eğer bir kırılma olursa, derin güçler harekete geçer, uyuyan hücreler uyanır, bir de bakmışız ki ülke bir kaosun içine itilmiş. Dün bu olayların yaşandığı köyün muhtarı Halil Kökmen’le konuştum. “Dünden beri tehdit telefonları alıyorum” dedi. İrkildim. “Kılıçdaroğlu’na bunu nasıl yaparsınız. Bunun hesabını soracağız” diye tehdit ediliyormuş. Emniyet birimlerine iletmiş. Ancak bu ülke Madımak’tan 3 gün sonra Başbağlar katliamını yaşadı. Birileri, Başbağlar için “Madımak’ın rövanşı” demişti.

Oysa her iki katliamı planlayan el, aynı eldi.

YENİŞAFAK
Mehmet ŞEKER

Provokasyonun daniskası

Çağrılmadığı yere kim gider?

Ya çörekçi börekçi, ya leblebici fıstıkçı.

Olur da üç beş satış yapar, birkaç kuruş kazanır, rızkımızı temin ederiz diye.

Ondan ötesi, davetsiz misafir.

Düstur belli: Çağrılan yere erinme, çağrılmayan yere görünme.

Peki, ya gelmesi istenmeyen, reddedilen, gelme isteği geri çevrilen...

Lütfen gelmesin, sakın gelmesin, asla gelmesin diye haber ulaştırılan?

Var mı böylesi? Var.

Ne yapacak? İnatla, ısrarla gidecek mi? Gitmeli mi?

Asla... Otursun yerinde, yakışan o değil mi?

Yahut oturmasın, ayakta beklesin.

Fakat illa ki yerinde. Olduğu yerde.

Yahut olmayıp, olamayıp, sadece durduğu yerde.

(Olmak, başka bir anlam da taşır.)

*

Yerinde durmuyorsa, ısrarla gidiyorsa, vardır bir bildiği.

Onun bildiğini, belli ki gelme diyenler bilmiyor.

Aşırıya kaçan tepki, yumruk...

Orası herhangi bir yer değil. İki gün önce şehit düşmüş aslan parçasının evi.

O yumruk ne işe yaradı?

Köşe Yazıları – 23/04/2019

Birinin çenesi, birinin eli acıdı da ne oldu?

Kim ne kazandı? Kim ne kaybetti?

Oradan bir şeyler devşirmeyi düşünenlerin maksadı hedefe ulaştı.

Gelen istenmiyorsa, daha anlamlı şekilde tepki gösterilebilir.

Herkes arkasını dönse mesela.

Yüzüne bakmasa.

Elini uzattığında eli havada kalsa.

Sadece basit bir cümle söylene: “Niye geldin?”

Verecek cevap bulabilir mi? Söyleyeceği hangi söz işe yarar?

*

Yumrukla iş çözülmez. Şiddet her zaman sahibine zarar verir.

Karşıdaki yanlış yapmış da olsa bir anda mağdur konumuna oturur.

O yüzden sırttır.

Siz hiç daha önce yumruk yiyen birinin sırttağını görmüş müydünüz?

Parsayı toplayan sırttır.

Nitekim toplanmıştır. Şapkanın içi dolmuştur.

Bir sonraki hamleyi hesap edemeyen, hareketinin neticesini tahmin edemeyen, öfkesine hâkim olamayan kaybeder. Nitekim daha ilk anda zarar fark edilmiştir.

*

“Mümtaz basın” da bu hadiseyi ne büyük bir başarıyla köpürtür.

“Linç girişimi” ifadelerini kullanmalarından belli.

Anlaşılan bugüne kadar hiç linç görmemişler.

Bir yumruktan linç olmaz.

Aslında çok iyi biliyorlar da maksat kargayı kartala çevirmek olduğundan öyle göstermeyi görev sayıyorlar.

Az önce bir kartal geçti peh, peh, peh...

Ne kartalı yahu, kargaydı o.

Sen yanlış görmüşsün, dev gibi bir şeydi, kocaman kanatları vardı. Rüzgârından ağaçlar sallandı.

Bu defa yumruğa muhatap olanın, evvelce benzer saldırıya rakipleri maruz kaldığı zaman söylediği “**Rüzgâr eken fırtına biçer**” gibi sözleri unutulmadı elbette.

Saldıranlara sarılanlar, kucaklayanlar, övenler, terini silenler, alkışlayanlar unutulmadı.

Ama biz de onlar gibi olmak zorunda değiliz. Hatta, olmamak zorundayız.

En çarpıcı olan tespit ise şu: Herkes bir yumruk yiyeni konuşuyor da, öte yanda kurşun yiyip şehit düşen, dualarla toprağa verilen yiğidi konuşmuyor.

Plan yapan hep kazançlı, fevri davranan hep ziyanda.

Takas yöntemi hâlâ geçerli.

Bazen bir yumruğa mukabil güçlü bir mağduriyet, bazen iki kuleye karşılık iki ülke...

YENİŞAFAK

Tamer KORKMAZ

Vatan “düşmesin” diye...

Hakkâri’de şehit düşen dört canımızdan biri olan Yener Kırıkçı’nın Çubuk’taki cenaze törenine katılan Kemal Kılıçdaroğlu, karşılaştığı protestolar esnasında yumruklu saldırıya uğradı.

Evela, bu provokatif saldırıyı kınıyoruz. CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu’na geçmiş olsun diyoruz...

Sözlü protestoların şiddete dönüşmesi, asla kabul edilemez.

Fikirler kıyasıya eleştirilir. Tepkiler gösterilir. Protesto edilir: Ancak, tüm bunlar asla kaba kuvvete başvuru olarak yapılamaz. Hukukun dışına çıkılamaz.

Kaba kuvvet yahut şiddet yöntemiyle tepki göstermek yahut hak aramak; kesinlikle meşru bir yol değildir...

Şimdiye kadar sayısız kez, benzeri netameli hadise ile Türkiye’imiz taammüden “karıştırılmak” istendi.

Geçmişte “münferit tepkiler” denilerek bir kalemde geçiştirilen birçok olayın arka planından -sonradan- derin hesaplar çıktı. Şer odaklar da kirli amaçlarına ulaştılar.

O nedenle çok dikkatli davranmak, azami hassasiyet göstermek gerekir. Her daim, derin bir tuzağın kurulmuş olabileceği ihtimali herkesçe hesaba katılmalıdır...

Kılıçdaroğlu’nun yumruklanması “organize” bir saldırı olup olmadığı da çok iyi araştırılmalıdır; olayın arka planı muhakkak aydınlatılmalıdır. Türkiye’nin “huzurunun bozulmasına” kesinlikle izin verilmemelidir!

PEKİ, YA BUNLAR

Köşe Yazıları – 23/04/2019

Bütün bu hususları ihtimamla dile getirmemiz...

Kemal Kılıçdaroğlu ve CHP'sinin; Terör örgütü PKK ve onun siyasetteki uzantısı olan HDP ile stratejik ortaklığını kıyasıya eleştirmeye devam etmemize asla engel değildir!

2012'de başlayan ve ilerleyen yıllarda giderek gelişen işbu stratejik ortaklık; 31 Mart seçimlerinde, en başta üç büyük ilimiz olmak üzere birçok yerde tutkulu bir ittifak ve işbirliği aşamasına varmıştır.

Kemal Bey, PKK'ya ve terör örgütünü kumanda eden Haydut Amerikan Devleti'ne hak ettiği tepkiyi göstermeyen ve bu tavırsızlığını bilinçli olarak uygulayan bir siyasetçidir.

Aralık 2015'de Diyarbakır ziyareti sırasında “hendek kazan” PKK'lı teröristlere “Arkadaşlar” diye hitap eden bir Kemal Kılıçdaroğlu'ndan bahsediyoruz...

TSK'nın PKK'lı teröristlere yönelik başarılı harekâtı devam ederken de “Afrin şehir merkezine girilmemelidir” diyebilen bir “Ana Muhalefet Partisi” lideridir!

Dokuz yıldır sürdürdüğü genel başkanlığı süresince; CHP'yi, HDPKK ile alenen “tandem parti” haline getiren de ta kendisidir.

“Kravatlı Terörist” Mister Demirtaş'a özgürlük isteyip koltuk çıkan malum genel başkanlardan biri de maalesef Kemal Bey'dir.

“Öcalan'ın heykelini dikeceğiz” diyen Sam Amca'sının elemanı Demirtaş'ı öve öve bitiremeyenler kervanına son olarak Ekrem Mazbata pardon İmamoğlu da katılmıştır...

Mister İmamoğlu “Demirtaş'ın siyasette aktif olduğu dönemdeki çizgisini beğendiğini” söyleyebilmiştir!

6-8 Ekim 2014'te Güneydoğu'da yaşanan Kobani Kalkışmasını taammüden kışkırtan açıklamasıyla elli iki vatandaşımızın hayatını kaybetmesine yol açan Mister Demirtaş'ın “barışçıl siyasi çizgisinden!” söz ediyor; Ekrem İmamoğlu!

İstanbul'daki seçimin CHP'deki ikinci öne çıkan ismi olarak “baş tacı” yapılan ve özellikle Baronsal Hürriyet'te hakkında övgüler sıralanan Canan Kaftancıoğlu'nun...

Üç yıl önce, “Kim şehit olursa gitsin olsun. Aptalca politikalar yüzünden ölen masum insanlara şehit diyerek ölümü kutsamaktan vazgeçin artık” diyerek twitter'da yazdıkları; Bağımsız Müslüman Türkiye'ye hasım olan bir siyasetçinin “aslında nerede konuşlandığını” anlatmaya yarayan “ibretlik bir vesika” olarak hatırlanıyor!

Köşe Yazıları – 23/04/2019

Tam da burada; “Diriliş Postası” gazetesinin önceki günkü “unutulmaz” kapağını işaretlememiz elzemdir:

“Vatan düşmesin diye şehit düşüyoruz...”

Allah için Erhan Çiyapul; Vatan için Murat Şahin; Namus için Şevket Çetin; İttihat için Yener Kırıkçı...”

Canan Kaftancıoğlu ve onun zihniyetindekiler için ise “şehitlik diye bir şey yok!”

Sam Amca’sının Elemanı Canan mı; 15 Temmuz’daki darbe girişiminin başarısızlığa uğramasından dolayı büyük bir hayal kırıklığı yaşamıştı...

Ve ardından da; FETÖ’nün kahpe darbecilerini değil; 15 Temmuz’un kahramanlarını; şehitlerimizi, gazilerimizi “hedef aldı/suçlu buldu!”

“OYALANMAYA” DEVAM

31 Mart seçimlerinden hemen sonra; Haydut Devlet ABD ve onun kumandasındaki PKK terör örgütü “kahpelik atağına” kalktı: Hakkâri’de Çukurca ilçesinin Irak sınırında çıkan çatışmada dört askerimiz şehit oldu...

Siyasilerimiz; maalesef, halen daha Terör Devleti ABD ile “dostluk ve müttefiklikten” bahsedebiliyor!

Öte yandan; Fırat’ın doğusundaki PKK’lı teröristlere yönelik “eli kulağındaki askeri harekâtın” durdurulmasının üzerinden de “dört aydan fazla” bir süre geçti!

Şu Düzenbaz Trump’ın “Suriye’den acilen çekiliyoruz” kuyruklu yalanına güvenildi; itibar edildi ve neticede ne oldu? Asla “çekilme” yok; tersine PKK’lılara silah sevkiyatı “tam gaz” sürüyor...

Bir yandan Irak sınırında askerlerimiz şehit düşerken; diğer bir taraftan da; Suriye’nin kuzeyinde “oyalanmaya” devam ediyoruz!

YENİ AKİT

Ali KARAHASANOĞLU

4 can, bir yumruktan daha mı değersiz?

Ankara Barosu’nun internet sitesinde, Çukurca’da şehit olan 4 askerimiz ile ilgili kınama mesajı, topu topu 5 satır..

Başlığı da katalım, 6 satır..

“MİLLETİMİZİN BAŞI SAĞ OLSUN” diye başlıyor..

“Türkiye-Irak sınırında terörle mücadele kapsamında devam eden operasyon sırasında” diye giriyor lafa..

“Tüm milletimize başsağlığı, olayda yaralanan askerlerimize de acil şifalar diliyoruz” diye bitiriyor..

Köşe Yazıları – 23/04/2019

Aynı Ankara Barosu.. O şehitlerden birisinin cenaze töreninde, Kemal Kılıçdaroğlu'na atılan tek; sadece tek bir yumruk için.. Tam 31 satırlık kınama mesajı yayınlıyor..
İçinde neler mi var?..
“İlkel ve kanlı meyve” hakaretleri var..
“İğrenç linç girişimi” iftirası var..
“Sistematikleştirilmiş” isnadı var..
Şehit yakınlarına yönelik olarak, saygısızca, küstahça, “Şiddete ve cinnete aç kalabalıklar” iftirası var..
“Kitlesele gözdağı” ifadesi var..
“Maraş” var, “Sivas” var, “6-7 Eylül” var..
“Kan bürümüş gözler” var..
“Vahşet saçan kalemler” var..
“Şiddeti, cinneti, linci güzelleyerek silahsız tetikçilik yapanlar” tahkiratı var..
Ama “Biz daha Apo'nun heykelini dikeceğiz, heykelini” diyen terörist yandaşlarına tek satır bir kınama kelimesi, ne şehitlerimiz için taziyede, ne de Kemal Kılıçdaroğlu'na yönelik yumruk kınamasında yok..
Geçiyorum İzmir Barosu'na..
Son bir aylık açıklamalarını tarıyorum..
Trans cinayetleri var..
Halk oyunları topluluğunun 19. gösterisinin duyurusu var..
Başka bir baroya üye avukatın, İstanbul'da polisten dayak yemesini kınamavar..
Ama..
4 şehidimiz ile ilgili açılmış bir başlık yok..

Hani Kemal Kılıçdaroğlu'na bir yumruk atılmasa, belki de hiç hatırlamayacaklardı ama..
Kılıçdaroğlu'na atılan yumruğu kınamak için, “Kılıçdaroğlu'na yapılan saldırının asıl failleri, toplumu bir sonraki günü dahi düşünmeden kutuplaştırmakta beis görmeyenlerdir” başlığını açtıkları için..
O başlık altında..
50 yıllık tarihimizde yaşanan ne olay var ise, hepsini soldan çarklı çatlak kafa yapıları ile aktardıkları için..
Zorunlu olarak..
25 Satırlık Kemal Kılıçdaroğlu'na atılan yumruk için yaptıkları kınamanın içine..
Sadece iki satır da, 4 askerimizin şehadeti ile ilgili not düşmüşler..
25 satırda neler mi var?
Çocuklarını PKK'lı teröristlerin kurşunları ile toprağa veren acılı aileyi “organize saldırı” düzenlemek ile suçlama var..
Siyasi iktidarı, “ayrıştırıcı siyaset” ile suçlamak var..
“Ülkeyi tam ortasından bölme” ve “kutuplaştırmakta beis görmeyenler” isnatları var..
4 tane canın kaybedildiğini görmezden gelip, topu topu bir yumruk için, “dolaylı tertipleyciler” arayışı var..
“Faşizm” suçlaması var..
“Başbağlar” yok ama, “Madımak” edebiyatı var..

PKK'lı teröristlerin öldürdüğü öğretmenlerimiz yok ama, "Çorum" var.. Teröristbaşı Apo'nun emri ile öldürülen bebekler yok ama, "Maraş" var.. Binlerce toplu taşıma aracına verilen zararı hafızalardan sildirip, "Gezi" hatırlatması yapmak var.. "Beyazıt Kulesi"ne dikilen kırmızı bayrak" yok, "6-7 Eylül" var.. İstanbul Barosu'nu merak ediyorsunuz.. İstanbul Barosu da.. Polis tarafından alınan trafik tedbirlerini aşmaya çalışıp, küfrederek Cumhurbaşkanı'nın arabasına yürüyüp, direnince dayak yiyen bir avukatla ilgili uzun uzun anlatımlar var.. Ama.. Bu toprakları savunmak için canlarını veren 4 askerimiz ile ilgili tek satır bir açıklama yok.. Neyse ki.. Riyakarlığı zirveye taşımamışlar.. 4 askerimizin şehadeti ile ilgili açıklama yapmamanın utancı ile olsa gerek.. Kemal Kılıçdaroğlu'na vurulan yumruğu da kınamamışlar.. Barolardan geldik tabiplere.. İstanbul Tabip Odası ile başlıyorum.. İki tane doktorun, hasta yakınından yediği dayak ile ilgili kınama var.. Cinsel sapkınlarla ilgili yaptıkları panellerin duyuruları, "erkek erkeğe cinselliğin nasıl keyifle yaşanacağı"na dair duyuruları var.. Ama..

4 askerimiz ile ilgili şehadete dair tek kelime yok.. Oysa bu arkadaşlar.. PKK'lı teröristler köşelere sıkıştırıldıklarında.. Kafayı kaldırıp, "Savaş bir halk sağlığı sorunudur" diye kampanya açacak kadar terörist yandaşlığına soyunmuşlardı.. PKK'lı teröristler can verdiğinde, "Savaş bir halk sağlığı sorunu.." Ama.. Askerlerimiz şehit olduğunda, gözlerini kapat, "Görmedim duymadım, bilmiyorum" de.. Hangi vicdan kabul eder, böyle bir riyakarlığı?.. Hangi gerçek doktor sessiz kalır, böyle bir ikiyüzlülüğe? Aynı odanın, Kemal Kılıçdaroğlu için sessiz kaldığını sanmayın.. 4 askeri görmemişler.. Ama Kılıçdaroğlu'na vurulan yumruk için; yememişler, içmemişler manşeti atmışlar: "Kılıçdaroğlu'na yapılan alçak saldırıyı ve günlerdir sürdürdükleri nefret diliyle saldırıya zemin hazırlayanları, tüm hekimler adına kınıyoruz." Diğer odalar da, aynı kafada.. Onları da tek tek yazmaya gerek yok.. Böyle bir tablo karşısında.. "Daha Apo'nun heykelini dikeceğiz, heykelini" diyenlere tek kelime etmeyen.. Askerlerin şehit edilmesini iki kelime ile kınayamayıp..

Kemal Kılıçdaroğlu'na atılan bir yumruk üzerinden, tehditler savuranlar.. Hakaretlerde bulunanlar..

Bilsinler ki..

Bu millet, o teröristin heykelini bu ülkede diktirmeyecek..

Barosu ile gelsin.

Tabipler Odası ile gelsin..

HDP'si ile gelsin.

CHP'si ile gelsin.

İsterlerse, PKK'yı bu ülkenin başına bela eden ulusalcı generallerin bulunduğu İP'i ile gelsinler..

Ne yaparlarsa yapsınlar..

Bu millet, Apo'nun heykelini, bu ülkeye diktirmeyecek..

Sizler de..

Riyakarlığınızla..

İkiyüzlülüğünüzle..

Bir yumruk için ter ter tepinirken..

4 askerin şehadeti ile ilgili görmezden gelen tavırlarınızla..

Bu milletten, hakettiğiniz tokadı yiyeceksiniz..

AKŞAM

Markar ESAYAN

Müzik ve terör örgütü listelerinin benzerlikleri...

Sri Lanka'da Paskalya Bayramı'nda üç kilise ve üç otele yapılan bombalı saldırılarda son rakamlara göre ölenlerin sayısı 290'a,

yaralıların sayısı ise 500'e yükseldi.

Patlamalar hâlâ devam ediyor. Maalesef saldırılarda Serhan Selçuk Nariçi ve Yiğit Ali Çavuş adlı vatandaşlarımız da hayatlarını yitirdiler. Nariçi, değerli dostum 24 TV Genel Yayın Yönetmeni Murat Çiçek'in teyzesinin oğluymuş. Buna da ayrıca çok üzüldük. Allah rahmet eylesin. Mekanları cennet olsun.

Gördüğünüz gibi ne terörün müsebbiplerinin ne de kurbanlarının dini milleti rengi ırkı meşrebi var. İçimizde olanlarla, dünyanın bir ucunda yaşananlar arasında da bir fark yok. Terör her yerde masum insanları hedef alıyor. Bundaki amacı kitlelerde dehşet duygusu yaratmak, kaosa neden olmak ve birilerinin "mesajını" iletmek. Gündelik yaşamın en olağan yerleri, alışveriş merkezileri, okul, cami, sinagog, kilise ve ibadethaneler hedef alındığında bu dehşet duygusu en güçlü şekilde verilmiş oluyor.

Açıkçası, Christchurch katliamından sonra – muhtemelen herkesin aklına geldiği gibi- benim de aklımdan "Şimdi de Hıristiyanları, kiliseleri hedef alırlar" diye bir düşünce geçmişti. Paskalya Bayramı'nda da buna benzer bir saldırı bekliyordum. Bu karmaşık meseleleri basit bir mantığa indirgemek istemem. Ancak, bu terör örgütlerinin öyle hayatın olağan akışında bu korkunç işlere giriştiklerine inanmak çok zor. Birçok uluslararası rapora göre herhangi bir devletin

Köşe Yazıları – 23/04/2019

desteği olmadan bir terör örgütünün uzun süre varlığını sürdürmesi mümkün değil.

İşte o yüzden dünya ortak bir terör tanımında buluşamıyor. Mesela uluslararası ilişkiler düzeninde “*Devlet dışı aktörler*” diye bir tasnif var. Malumunuz ülkelerin terör örgütü listeleri o ülkenin menfaatlerine göre müzik listeleri gibi sürekli değişiyor. Bu şekilde açık bırakılan arka kapılar, garip tasnifler sayesinde devletler terör örgütleriyle ilişki kurabiliyorlar.

Bu zelil mantık mahkum edilmedikçe bu saldırılar devam edecek. Bunların tabii bir amacı olacak. Ama o amaçlar günün sonunda kimsenin işine yaramayacak ve dünyayı bir felakete sürükleyecek.